

יְשׁוּרֹת הַחַיִּים

יו"ל ע"י מוסדות "אור החיים" ירושלים

ע"ש הקדוש רבינו חיים בן עטר זצוק"ל | בנשיאות הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א
רח' עזרא 1 ירושלים ת.ד. 5512 טל': 02-5000455 פקס: 02-5000502 orhachaim.org

פרשת עקב

דברי מרן ראש הישיבה הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

בדרך החיים

עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה

וְהָיָה עֲקֵב תְּשֻׁמְעוֹן אֶת
הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתָם
וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם ... (דברים ז, יב).

פרשתנו פותחת בלשון "והיה", ואין זה אלא לשון של שמחה (מגילה י"ע"ב, ויקרא רבה יא, ז), וגם בהמשך הפרשה נאמר וְהָיָה אִם שָׂכַח תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ (דברים ח, יט). ולכאורה קשה, איך אפשר לומר לשון שמחה בפסוק זה, וכי יש שמחה ששוכחים חלילה את ה' יתברך ואת מצוותיו?

אלא הביאור הוא, "וְהָיָה עֲקֵב תְּשֻׁמְעוֹן" - כל תכלית עבודת האדם בחייו זה לעבוד את ה' יתברך ולשמור מצוותיו בשמחה, עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לְפָנָיו בְּרִנָּה (תהילים ק, ב). ולכן פותחת הפרשה בלשון שמחה, "והיה עקב תשמעון", ללמדנו שאם רוצים אנו לשמור ולקיים את כל משפטי התורה ביציבות ולאורך זמן, צריכים אנו לדאוג שהם יהיו מתוך "והיה" - לשון שמחה.

רבינו האר"י הקדוש העיד בפני תלמידו רבי חיים ויטאל זיע"א, שכל מה שזכה לקרבת אלוקים גדולה מאוד ולגילוי סודות התורה, שאפילו לאמוראים ותנאים לא ניתן רשות לגלות, זה מפני שהתאמץ לקיים את כל מצוות ה' מתוך שמחה.

וכיון שמתאמץ לעשות את המצוה מתוך שמחה ה' יתברך השרה עליו את שכנתו, אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה (שבת לה ע"ב), רק כך אפשר לזכות לדברים גדולים, בהשתדלות לקיים כל מצוה ומצוה מתוך שמחה גדולה.

ומה שנאמר בהמשך הפרשה "וְהָיָה אִם שָׂכַח תִּשְׁכַּח", הביאור הוא שכל הקללות האמורות בתורה הם דוקא לאדם ששוכח את ה' מתוך שמחה ואושר, אך אדם שמתנחם על מעשיו וחוזר בתשובה שלימה, הקב"ה מקבלו בחום ואהבה ומכניסו תחת כנפי השכינה

וְעִתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל
מֵעַמָּךְ כִּי אִם לִירְאָה (דברים י, יב).

שנו רבותינו (מנחות מג ע"ב) מכאן שחייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות (שו"ע או"ח סימן מ"ו ס"ג), אל תקרא "מה" אלא "מאה" (רש"י שם ד"ה מה), שבכל יום היו מתים מישראל מאה אנשים במגיפה נוראה, ראה זאת דוד המלך ותיקן להם לישראל לומר מאה ברכות בכל יום ומיד נעצרה המגיפה.

הברכות מעניקות לאדם שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו, ובענין זה סיפר הגאון רבי יוסף משאש זצ"ל כי פעם אחת הגיע אל רבינו חיים בן עטר אחד מעשירי סאלי, והתאונן על מקרה מצער אשר קרהו.

לפני כמה חודשים רכש פרדס גדול מישמעאלי הגר עמו בשכנות ושילם עליו טבין ותקילין, היות והיו באותו פרדס שני מעיינות מים זכים ומתוקים והוא

לכות את ישראל...

מכירים אנשים נוספים
המעוניינים לקבל
את העלון
למייל בכל שבוע?

אנא שלחו את
כתובת המייל שלהם,
למייל הבא:

orhachaim@
bezeqint.net

ונצרכם לרשימת
התפוצות
(השירות אינו כרוך בתשלום)

"וּשְׂאֵבֹתָם מִים בְּשִׁשּׁוֹן מְמַעֲיָנִי הִישׁוּעָה", 'בששון' ראשי תיבות: ב'רכות ש'תים, ש'הכל ו'בורא נ'פשות- או אז יתקיים המשך הפסוק "מְמַעֲיָנִי הִישׁוּעָה".

קיבל העשיר את דברי הרב והקפיד מכאן ואילך לברך על כל דבר מאכל שיכניס לפיו, ואף מינה שומר להזהיר את כל היהודים הבאים לשתות ממעייניו לברך לפניו ואחריה. ולאחר עשרים וארבע שעות חזרו המעיינות לנבוע. ונקראו בשם "מעיינות חיים", על שם הרב, והיו לוקחים מהם לרפואה. (הובא בהקדמה לספר אוצר המכתבים בשם הגאון המפורסם רבי רפאל אנקווא זצ"ל שקיבל מאבותיו הקדושים ע"ה).

יהי רצון שנזכה לראות בישועת ישראל השלימה בקרוב, אמן.

עַתָּה שְׂאֵבֹתָם מִים בְּשִׁשּׁוֹן מְמַעֲיָנִי הִישׁוּעָה

סבר למכור אותם ולהתעשר עושר גדול. אך דא עקא, לא ארכו הימים ושני המעיינות יבשו לחלוטין עד שלא נשארה בהם אפילו לחלוחית מים. ולכן ביקש האיש את ברכת רבנו שהיה ידוע כאיש מופת שישובו המעיינות לנבוע.

אדהכי והכי, תוך כדי שהיה יושב במחיצת רבינו חיים בן עטר, נטל העשיר את כד המים שעמד על השולחן, מזג לעצמו כוס מים ושתה לרוויה ללא ברכת 'שהכל' בתחילה ואף לא 'בורא נפשות' לבסוף.

פנה אליו רבינו האור החיים הקדוש ואמר: אָכֵן נוֹדַע הַדְּבָר (שמות ב, יד), מחמת שאינך מברך על שתית המים, לא לפניו ולא לאחריה, אינך ראוי לברכת המעיינות.

כל עוד היו המעיינות ברשות הישמעאלי, לא תבעו המים את עלבונם, אך כאשר זכו ובאו ברשותו של יהודי כשר שמחו המים כי עומדת להתמלא משאלתם ותיקונם, והלא מקרא מלא דיבר הכתוב (ישעיה יב, ג)

ניתן לצפות בשיעוריו של מרן ראש הישיבה שליט"א בימי שלישי וחמישי בשעה 21:00
בשידור חי באתר ישיבת "אור החיים" orhachaim.org
כמו כן ניתן להאזין בשידור חי גם דרך הטלפון: 02-6400000 (שלוחה 9)

פינת ההלכה

המשך דיני ברכת הגומל

א. נשים חייבות לברך ברכת "הגומל". וצריכות לברך ברכה זו בפני עשרה. ולכן אם נתחייבה האשה בברכת "הגומל", כגון היולדת לאחר שבעה ימים, תברך בביתה בפני עשרה אנשים. ואין הבעל רשאי לברך "הגומל" במקום אשתו, אלא

צריכה לברך בעצמה. ואין לאשה למנוע עצמה מלברך "הגומל" אף בזמן שאינה טהורה ממקור דמיה.
ב. לכתחלה אין לברך הגומל אלא ביום, ומיהו במקום צורך אפשר לברך הגומל בלילה.

חברים
קרן הלוואות לדזור

כתובת המשרד הראשי: רחוב מעלי הר"ם לזין 103/12 ירושלים
ת.ד. 38473 מיקוד 9118302 | טלפון 074-745-1444 | 074-745-1445 ספק
מ"י: WSEAFR@GMAIL.COM

העלון מוקדש לעילוי נשמת: אור אורי בן ירדנה ז"ל, מרים בת רחל ז"ל, יעקב בן רחל ז"ל, ר' יגאל בן מלכה ז"ל, רגינה בת צילה ז"ל, שמואל גד בן מיסה ז"ל, אליעזר בן רגינה ז"ל, אברהם בן חאקי קלרה ז"ל, רבקה בת אסתר ז"ל, רבקה בת תאג' רחל ז"ל